

Laidiens: 09.02.1996., Nr. 24/25

Ministru kabineta noteikumi nr. 32

Rīgā 1996.gada 6.februārī (prot.nr.7, 4.§)

Noteikumi par alkoholisma, narkomānijas un toksikomānijas slimnieku ārstniecību

*Izdoti saskaņā ar Satversmes 81.pantā noteiktajā kārtībā izdoto
Ministru kabineta 1994.gada 30.augusta noteikumu nr.177 "Ārstniecības noteikumi" 82.punktu*

1. Alkoholisma, narkomānijas un toksikomānijas slimniekus (tālāk tekstā — "slimnieks") ārstē pēc viņu brīvprātīgi izteiktas vēlēšanās ārstēties.
2. Slimnieka brīvprātīgi izteikta vēlēšanās ārstēties nav nepieciešama, ja viņam ir sākušies psihiski traucējumi un viņa veselības stāvoklis prasa neatliekamu ārstēšanu stacionārā vai ja viņš ar savu rīcību apdraud sevi, savus tuviniekus vai apkārtējos cilvēkus un nevēlas ārstēties. Minētajā gadījumā specializētās neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde slimnieku var piespiedu kārtā nogādāt slēgtā narkoloģiskajā vai psihiatriskajā ārstniecības iestādē.
3. Noteikt slimniekiem narkoloģiskās slimības diagnozi drīkst vienīgi sertificēti narkologi.
4. Slimniekus ārstē sertificēti narkologi noteiktā kārtībā akreditētās narkoloģiskajās ārstniecības iestādēs. Citās noteiktā kārtībā akreditētās ārstniecības iestādēs slimniekus var ārstēt sertificēti citas specialitātes ārsti, pieaicinot sertificētus narkologus par konsultantiem. Sertificēta narkologa konsultācija nav nepieciešama, ja slimniekam ārstē citas slimības.
5. Neatliekamo palīdzību slimniekiem var sniegt sertificēti narkologi vai sertificēti citas specialitātes ārsti noteiktā kārtībā akreditētu ārstniecības iestāžu detoksikācijas palātās.
6. Slimnieku aprūpē var nodarbināt arī psihologus, sociālā dienesta darbiniekus, narkologu palīgus, vidējo un jaunāko medicīnisko personālu, pedagogus un sporta darbiniekus.
7. Ārstniecības iestāde var papildus noslēgt līgumu par slimnieka aprūpi ar viņa ģimeni, darba devēju, citām fiziskajām un juridiskajām personām, ja tās sedz ar slimnieka aprūpi saistītos izdevumus. Vienlaikus vai secīgi var izmantot vairākus aprūpes veidus.
8. Ārstiem ir tiesības pārliecināt tās personas, kuras pārmērīgi lieto alkoholiskos dzērienus, narkotiskās, psihotropās un toksiskās vielas, izdarīt narkoloģisko izmeklēšanu. Ārstiem attiecīgajai personai saprotamā veidā jāsniedz tai izsmeļoša informācija par iespējamo diagnozi, izmeklēšanas gaitu, ārstēšanas metodēm un iespējamo slimības prognozi. Čpaša uzmanība jāpievērš tām personām, kuras: